

Хоро по неволя.

Между изследвачитѣ на Австралия спада и английскитѣ корабѣ „Бигълъ“. Цѣли три години (1831—1834) той плавалъ край брѣговетѣ на Южна Америка и островитѣ на Тихи океанъ заедно съ именития естественикъ Дарвинъ. Още следъ три години (1837) сжщиятъ корабъ отплувалъ съ нови изследвачи къмъ брѣговетѣ на Австралия, между които билъ и самиятъ капитанъ на „Бигълъ“, англичанинътъ Фрицморисъ — човѣкъ съ голѣми научни знания и несъкрушима бодростъ и смѣлостъ. Единъ день корабътъ спрѣлъ, и Фрицморисъ и другаря му Кизъ излѣзли на австралийския брѣгъ да провѣрятъ компаса и да опредѣлятъ посоката. Тѣ настанили инструментитѣ въ политѣ на една планинска верига, която се протакала край брѣга. Сморъкло се. Огрѣлъ ясенъ месечко. Тѣ почнали да прибиратъ и да се върнатъ на кораба. Кизъ занесълъ единъ отъ инструментитѣ въ лодката и на връщане дочулъ диви крѣсъци откъмъ мѣстото, дето останалъ Фрицморисъ. Когато се озовалъ по-близо, Кизъ видѣлъ, че тъкмо надъ Фрицмориса върху канаритѣ се разположила тълпа диваци, въоръжени съ копия. Кизъ намислилъ да бѣга обратно къмъ лодката, но отпосле се засрамиръ да остави самъ другаря си, та решително тръгналъ напредъ съ твърдо намѣрение или да го спаси, или двама да загинатъ.

Изглеждало, че дивацитѣ се боятъ да нападнатъ беззащитния европеецъ, понеже ги било страхъ